

CATÀLEG DEL PATRIMONI NATURAL
ESPAIS NATURALS D'INTERÈS MUNICIPAL

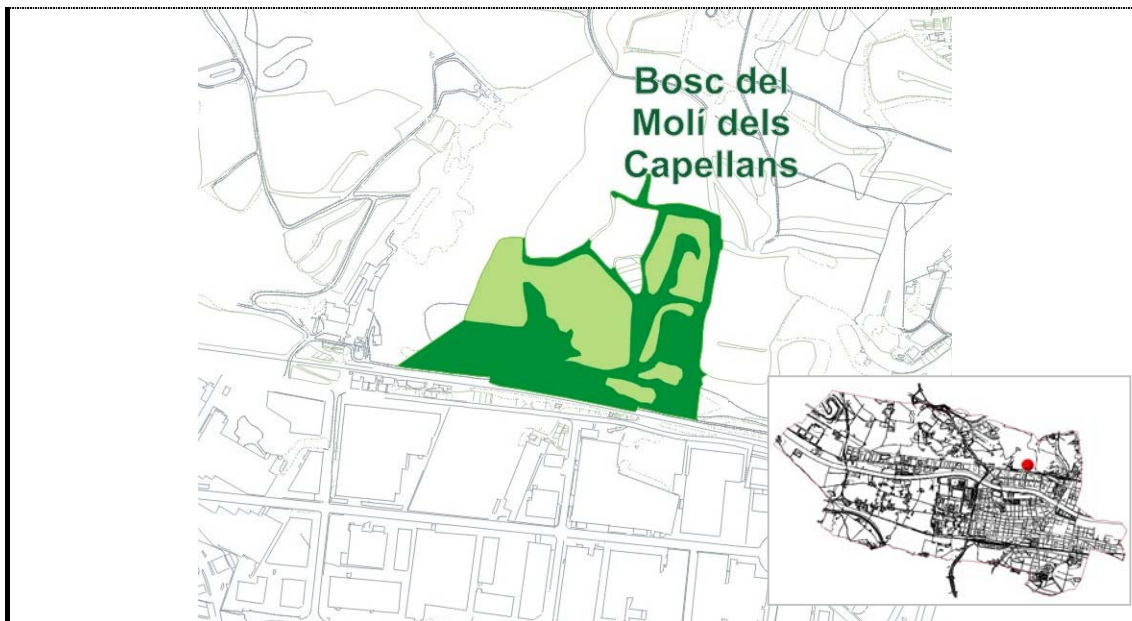
ENIM-09	BOSC DEL MOLÍ DELS CAPELLANS
Localització	Se situa en el nord-oest del terme municipal de Granollers, a la Serra de Ponent, entre el torrent de Sant Nicolau i el camí de Can Rosselló.
Accessos	Camí de Sant Nicolau. Camí de Can Rosselló. Camí del Molí dels Capellans, poc definit.

UTM	(439581.25, 4606538.31)	Altitud	Màx.: 204 m – Mín.: 150 m
Tipologia	Bosc, erms i canyar.	Superfície	6,8 ha
Ús actual	És un espai valuós per la seva ubicació, conservació i interès paisatgístic.		

Fotografia

Emplaçament

Descripció

L'espai del Molí dels Capellans comprèn un sector de bosc, un de matollar i erms i canyars. Tot aquest medi, limita al sud amb la masia de Sant Nicolau i el torrent del mateix nom; al nord, amb el camí de l'Escanyat, a l'est, amb el camí de Sant Nicolau i, a l'oest, amb can Coll. La morfologia d'aquest indret és molt irregular. Es troba modelat, al sud, pel torrent de Sant Nicolau i, al nord, per les terrasses d'antics conreus. Molt característic és el penya-segat que presideix l'espai, afectat per l'erosió, com el marge de bosc proper al camí de Sant Nicolau. L'accessibilitat a l'espai també és molt reduïda i només trobem corriols dispersos que s'endinsen per tota la zona. L'espai natural del Molí dels Capellans es pot dividir en quatre zones: l'alzinar, els camps erms, el bosc dispers i el matollar.

L'alzinar és present en dos indrets: l'un al costat del camí de Sant Nicolau, amb un sotabosc molt pobre a causa d'una elevada cobertura arbòria; i l'altra, a la part superior del penya-segat, on les alzines (*Quercus ilex*) es troben acompanyades per roures martinencs (*Quercus humilis*) i, en algun indret humit, per serveres (*Sorbus domestica*), amb un sotabosc molt dens i de composició florística típica de l'alzinar.

En determinats indrets, el bosc és força esclarissat, representant la transició entre els erms i el bosc. Aquest espai presenta una baixa densitat d'arbres, combinada amb grans mates d'arbusts. Els arbres isolats que s'hi localitzen són el pi blanc (*Pinus halepensis*), l'olivera (*Olea europaea*) i alguna alzina. Els arbusts es troben en grans quantitats per tot el pendent, on és de destacar l'argelaga negra (*Calicotome spinosa*), la gatosa (*Ulex parviflorus*), l'estepa blanca (*Cistus albidus*) i l'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), però per sobre de tots destaca el llentiscle (*Pistacia lentiscus*), amb mates de grans dimensions que difícilment es troben a les nostres contrades.

El matollar es localitza principalment a la part baixa de l'espadat. La presència arbòria és mínima, i es redueix a algun exemplar d'om (*Ulmus minor*) i de server. Les espècies arbustives proporcionen una gran riquesa al lloc, tant per la varietat com per la quantitat d'arbusts que hi trobem, com el garric (*Quercus coccifera*), l'estepa blanca, l'estepa borrega, l'arç blanc (*Crataegus monogina*), el romaní (*Rosmarinus officinalis*), el roser caní (*Rosa canina*), l'argelaga negra, la gatosa i ginesta (*Spartium junceum*).

També són característics d'aquest espai els erms, corresponents a antics camps de conreu abandonats i els canyars que ressegueixen els límits d'algunes d'aquestes antigues parcel·les agrícoles o escorrancs.

Tots els ambients del Molí dels Capellans esdevenen un excel·lent refugi per a la fauna, en especial els grans arbusts, que creixen en el bosc dispers i que esdevenen refugi per a l'avifauna.

L'estat de conservació actual del Molí dels Capellans s'ha vist molt afavorit per la seva orografia i inaccessibilitat. Aquest fet ha limitat la freqüentació de l'espai, la qual cosa ha permès reduir la pressió antròpica, sobretot quan es van abandonar els conreus que en formen part. De cara al futur, s'hauria d'aprofitar aquesta situació per continuar conservant aquest espai forestal, si bé caldria corregir l'erosió del penya-segat a fi d'evitar possibles esllavissades.

Infraestructures i equipaments

La morfologia del terreny i a la poca accessibilitat fa que no s'hi trobi cap tipus d'infraestructura ni equipament.

A la part baixa del Molí dels Capellans discorre l'itinerari de lleure-carril bici, el qual està previst que senyalitzi aquest espai mitjançant un plafó informatiu.

Història

El molí fariner dels Capellans donà nom a l'espai. Antigament formava part de la finca de Sant Nicolau i era regentat per un grup de preveres de la parròquia de Sant Esteve.

Es té constància de l'activitat farinera del molí des de principis del segle XX fins a l'any 1936, quan va quedar inactiu a causa de la guerra civil. El molí es trobava a l'altra banda de la via del ferrocarril i de la carretera de Ribes, prop de l'actual carrer de Vic.

També arribava fins a la zona un mina d'aigua que naixia a Canovelles, passava a prop de la via del ferrocarril i regava totes les terres a ponent del Congost. Era l'anomenada mina dels Capellans.

Malgrat que avui en dia es troba completament desaparegut, hi havia un camí dels Capellans que pujava des de la capella de Sant Nicolau i que arribava fins a l'antic camí de Lliçà, a la part més alta de la carena, prop del camí de l'Escanyat.

L'espai no ha sofert cap variació en els últims anys, tret d'alguna neteja selectiva realitzada pels tallers d'ocupació.

Propietat	Privada.
Observacions	Camí públic.
Planejament vigent	Sòl no urbanitzable.

Directrius de protecció i gestió

D'acord amb els objectius de protecció i recuperació previstos, en el Bosc del Molí dels Capellans són activitats a potenciar les relacionades amb:

- L'accessibilitat de l'espai, amb la definició, com a mínim, de l'accés superior i d'un tram de l'antic camí dels Capellans.
- La conservació dels ambients i espècies, destacant el matollar entre els ambients i els grans arbusts de llentiscles entre les espècies.

Tanmateix s'hauria de tenir especial atenció a:

- Els efectes de l'erosió, atès el pendent pronunciat i la inestabilitat del penya-segat. No obstant, no hi ha un risc per a les persones, ja que el camí es troba una mica allunyat.
- La cacera, molt habitual en aquest indret, on hi ha una de les concentracions més altes de cartutxos de tota la serra.
- Encara que no és un indret molt afectat pels abocaments de residus, s'ha d'insistir en el control d'aquesta situació.

Fitxes associades

ENIM-10, bosc de Can Pagès.

ENIM-11, bosc de Sant Nicolau.

Fonts documentals

Domingo i Reig, Virgínia; Camps i Giró, Albert. *La Font del Ràdium. Una passejada per la serra de Ponent*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2001, 32 pàg. (Rutes per Granollers, 2).

Garcia-Pey, Enric. *Recull onomàstic de Granollers. Motius, topònims, nomenclatura*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 1990, 263 pàg. (Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, 3).

Taller d'ocupació "La Font". *Dossier de turisme naturalista*. Granollers: Ajuntament de Granollers, 2000.

Plànols de l'Ajuntament de Granollers. Granollers: Ajuntament de Granollers. Servei d'Urbanisme, 2002.

Entrevista amb el Sr. Joan Campins, de la masia de Sant Nicolau.